

Gerendás Péter elmegy

2013 április 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

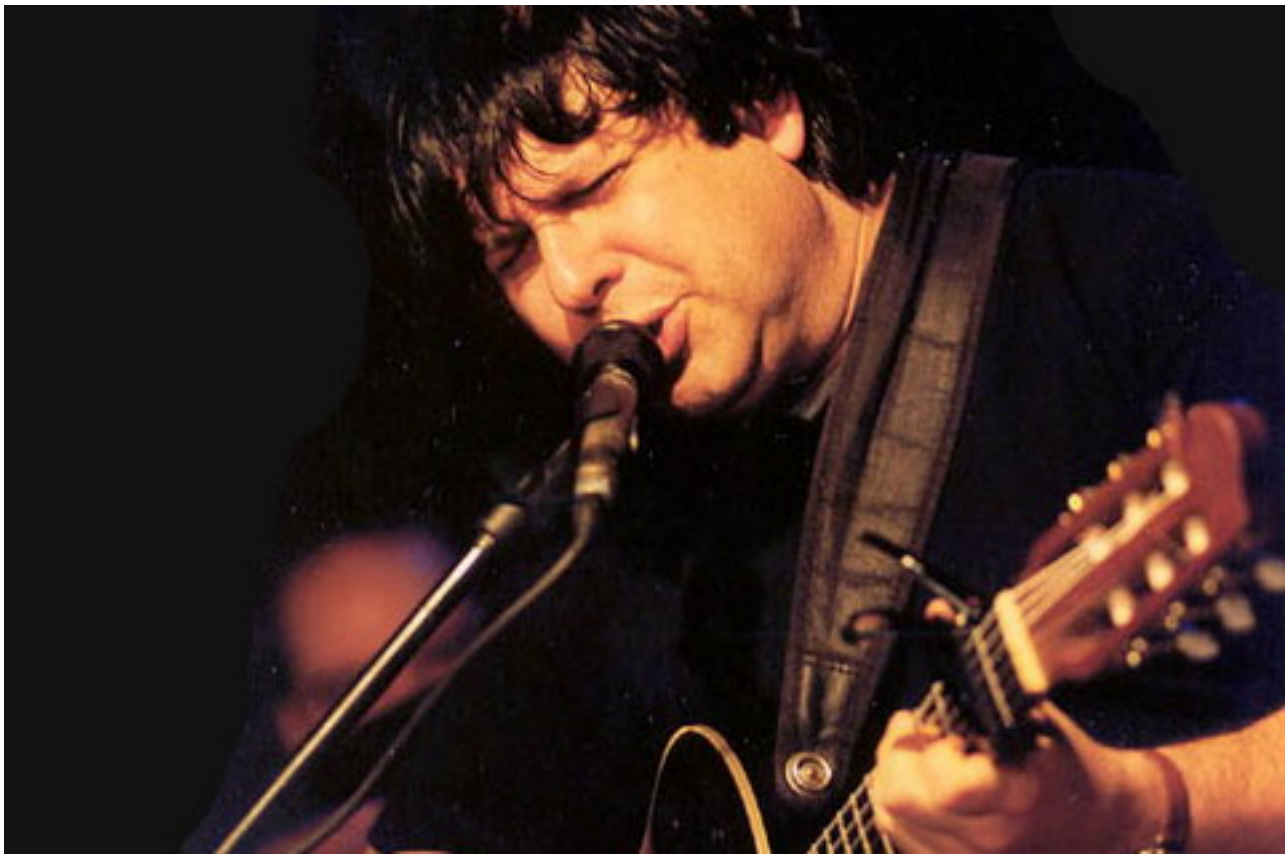
Mérték

Jött a hír, belecikázott a feltámadás ünnepébe: itt hagy bennünket Gerendás Péter gitáros-énekes. Azért választotta – mindeddig meg nem nevezett – új hazáját, mert fokozódik a fasisztaveszély, megélni pedig nem tud.

Röviden ennyi Gerendás Péter története, és nyomában máris ezer liter nyál, sóhajtozás, jajveszékelés támadt,

mintha legalábbis egy Albert Einsteinbe oltott Ritchie Blackmore pakolna a b?röndbe.

Hogy mennyire hazug, álságos ez az egész, jól példázza néhány gyomorforgató nyilatkozat.
Gyurcsány Ferencnek például az jutott eszébe az esetr?l, hogy Gerendásnak a zsidósága miatt kell távoznia, Vágó István pedig emlékeztetett, hogy Bartók is elment (és nem nyílott meg az ég boltozata a kedélyes kvízember felett…), de a legjobb Szily Nóra idegtép?en ellágyult agyalágyulása, ezt muszáj szó szerint idéznem: „Péterem... Én most sírok. Ölellek… Ölelnélek. Értelek.”

Akkor most sebesen tegyük rendbe a dolgokat, miel?tt még zokogógörcsben elhalálozik a teljes balliberális oldal. Mi van akkor, ha Gerendás Péternek nem azért kell távozni, mert zsidó és az új Bartók Béla, hanem mert arra, amit csinál, nincs kereslet? Ezer példa jut eszembe: ott van például a Budapest Klezmer Band, ha valakik, ?k biztosan zsidók, de telt házakat csinálnak, és nem úgy t?nik, hogy szednék a sátorfájukat. Ami tehát jó, az kormányon, ellenzékben, sötétben és reggel hat órakor is jó…
A távozófélben lév? Gerendásról tudni kell, hogy nemcsak zenészként, de közéleti emberként is megbukott Magyarországon. Most hiába álcázza m?vésznek magát: hosszú éveken át mindent aláírt szeretett politikai tömörülései védelmében, pártrendezvényeken muzsikált, nyakig merült a belpolitikába. M?vésznek, sportolónak még soha senki nem írta el?, hogy közéleti héroszt kellene alakítania: ha mégis megteszi, vállalja a következményeket.

Gerendás barátai 2010-ben kiszorultak a zsíros állásokból, és ha valamit, ezt az állapotot balliberális ember Magyarországon képtelen megszokni. Más lapra tartozik persze, hogy tetemes magánvagyonából Gyurcsány Ferenc egy petákot sem ad házi muzsikusának, de ez legyen az ? bajuk. Legfeljebb ismét tanújelét adják, hogy szavakban roppant önérzetes demokraták, de amikor zsebbe kellene nyúlni, hogy megsegítsék egymást, akadozik a Vörös Segély.

Tudod, Péter, kereken húsz éve dolgozom a magyar sajtóban. Emberek tucatjait ismertem, akiket a te barátaid löktek ki állásaikból, elvették addigi életüket, pénzüket, munkájukat. Akadt köztük, akit szívroham vitt el, többen halálra itták magukat, egy másik szó szerint meg?rült a nélkülözésben, és akad olyan, aki árnyékként bolyong valamerre, id?nként látom. Neveket is mondhatok, ha kíváncsi vagy. Segíteni már nem tudunk rajtuk, mert réges-régen kikoptak, leépültek, visszavonultak, mással foglalkoznak. Ezek a m?velt, iskolázott, kiváló újságírók, szellemi emberek örökre elvesztek, mert ti – pontosabban a barátaid – tönkretettétek az életüket. És ez csak az újságírószakma, nem beszéltünk a balliberális kormányzás más áldozataitól: a megfélemlített vidéki tanárról, a

kiszolgáltatott melósról, a suttogó hivatalnokról. ?k vajon miért nem pucoltak külföldre, amikor átmeneti nehézségeik támadtak? Megmondom a választ: mert ide tartoznak, csak itt érzik otthon magukat, még ha nélkülöznek is. Akárcsak te, ?k is gyermekeket nevelnek, és elhiheted, hogy nekik sem könny? a hiteleket törleszteni.
Ezzel nem azt akarom mondani, hogy te idegen lennél. Hogy mi vagy, neked kell eldöntened. De azt biztosan tudom, hogy nyilvánosság elé tárni a magánnyomorúságodat férfiatlan magatartás a javából, politikai és származási okokra visszavezetni a bajaidat pedig egyszer?en szánalmas.

Az emigrációnak ma már nincs pátosza. Mikes Kelemen, Kossuth, Márai úgy távozott, hogy pontosan tudta: nincs visszatérés. Manapság felülsz egy repül?re, és pár óra múlva Londonban metrózol.

Ez nem emigráció, hanem külföldi munkavállalás. Bárki, bármikor hazatérhet Magyarországra, az egyetlen – valóban nyomós ok –, amiért ideig-óráig el lehet hagyni a hazát, a jobb fizetés reménye. És miután szerencsére nem vagyunk egyformák, mindenki másképp éli meg a távozást. Akad, aki megsértve érzi magát, mert itthon nem mentek jól a dolgok, és örökre eltávozik. Az ilyen ember soha nem is szerette ezt az országot, és mindenkinek jobb, ha csendben kilép a magyar jelképrendszerb?l, nyelvb?l, hagyományból. Olyan is akad, aki kíváncsiságból vagy kényszer?ségb?l külföldön dolgozik, de hazatér, és itthon kamatoztatja pénzét, tudását. És akad olyan, mint én magam is, aki két hétnél tovább nehezen viseli Magyarország hiányát. Nem azért, mert provinciális bunkó vagyok, hanem azért, mert a hazát nem viheted magaddal, és amikor nincs veled, csak akkor érted meg, mennyire fontos számodra. Kínától Amerikáig, Iraktól Skóciáig bejártam a világot, és soha nem fordult meg a fejemben, hogy máshol éljek. A nagynéném elment 1956-ban, az apám itthon maradt, pedig csak egy teherautóra kellett volna felugrania. Soha egyikük sem vetett semmit a másik szemére, és nem is volt miért. De magyarázkodni mindig az szokott, aki elmegy, aki marad, annak egyszer?en nincs mir?l beszélnie…

Talán megérted, mir?l szólt ez a pár sor. Szedd össze magad, és maradj itthon. Ha pedig mégis elindulsz öreg fejjel, isten veled, hátra se nézz! Bencsik Samunak és Barta Tamásnak nem jött össze a világhír, magyar zenész csak a méltatlan halálig szokott jutni odakint. Talán te leszel az els? világhír? magyar gitáros külföldön, ki tudja? Ha úgy alakul, szurkolunk neked, igaz, tehetséget mi sem adhatunk.

magyarhirlap.hu - Szentesi Zöldi László

Ajánló